

תלמוד בבלי מסכת חולין דף ב/ב

איכא הכל לכתחלה ואיכא הכל דיעבד אלא הכל דהכא ממאי דלכתחלה הוא דתקשי לך דלמא דיעבד הוא ולא תקשי לך א"ל אנא שחיטתן כשרה קשיא לי מדקתני שחיטתן כשר' דיעבד מכלל דהכל לכתחלה הוא דאי דיעבד תרתי דיעבד למה לי

תוספות חולין דף ב/ב

אנא שחיטתן כשרה קא קשיא לי - משמע שרב אשי הקשה אותה קושיא ואע"פ שהיא סוגיית הגמרא ומכאן ראיה שרב אשי סידר הגמרא אע"ג דאביי ורבא נמי אתו לשנויי הך קושיא והם קדמו הרבה לרב אשי שמא גם בימיהם הקשוה כבר:

אגרת רב שרירא גאון

ומלך במחסיא רב טביומי דהוא מר בר רב אשי (ב"ב יב, ב), ושכיב בשנת תשע"ט במוצאי יום הכפורים. ובתריה רבה תוספאה ושכיב בשנת תשפ"א. ובארבע בשבא דהוא י"ג בכסלו דשנת תתי"א שכיב רבנא אבינא בריה דרב הונא דהוא רבינא והוא סוף הוראה:

אגרת רב שרירא גאון

בשנת תשפ"ז שכיב רב סמא בריה דרבא. ובתריה מלך רב יוסי וביומיה סוף הוראה ואסתיים תלמודא

תלמוד בבלי מסכת תענית דף כב/א

רבי ברוקא חוזאה הוה שכיח בשוקא דבי לפט הוה שכיח אליהו גביה אמר ליה איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי אמר ליה לא אדהכי והכי חזא לההוא גברא דהוה סיים מסאני אוכמי ולא רמי חוטא דתכלתא בגלימיה אמר ליה האי בר עלמא דאתי הוא רהט בתריה אמר ליה מאי עובדך אמר ליה זיל האידנא ותא למחר למחר אמר ליה מאי עובדך אמר ליה זנדוקנא אנא ואסרנא גברי לחוד ונשי לחוד ורמינא פוריאי בין הני להני כי היכי דלא ליתו לידי איסורא כי חזינא בת ישראל דיהבי נכרים עלה עינייהו מסרנא נפשי ומצילנא לה יומא חד הוות נערה מאורסה גבן דיהבו בה נכרים עינייהו שקלי דורדייא דחמרא ושדאי לה בשיפולה ואמרי דיסתנא היא אמר ליה מאי טעמא לית לך חוטי ורמית מסאני אוכמי אמר ליה עיילנא ונפיקנא ביני נכרים כי היכי דלא לידעו דיהודאה אנא כי הוה גזרי גזירתא מודענא להו לרבנן ובעו רחמי ומבטלי לגזירתייהו ומאי טעמא כי אמינא לך אנא מאי עובדך ואמרת לי זיל האידנא ותא למחר אמר ליה בההיא שעתא גזרי גזירתא ואמינא ברישא איזיל ואשמע להו לרבנן דלבעי רחמי עלה דמילתא

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קנז/א

פליגי בה רב אחא ורבינא חד אמר בכל השבת כולה הלכה כרבי שמעון לבר ממוקצה מחמת מיאוס ומאי ניהו נר ישן וחד אמר במוקצה מחמת מיאוס נמי הלכה כרבי שמעון לבר ממוקצה מחמת איסור ומאי ניהו נר שהדליקו בה באותה שבת

בעל המאור על הרי"ף פסחים דף כ/א

ואנן תניא כותיה דרבי יוחנן גרסינן בהא ברייתא בתרייתא דבמסקנא בודאי שאין לנו כיוצא בזה בכל התלמוד

תיובתא דפלוני ותניא כוותיה אלא יש לומר שמא חיצונה היתה שהגיעה ליד רבנן סבוראי מאחרי סתימת התלמוד וקבעוה בגמ'

ספר מגלה עמוקות על ואתחנן - אופן ק

וכבר אמרו ברעיא מהימנא (פרשת פנחס [זוהר ח"ג רמ"ד ע"ב]) תנאים ואמוראים כולהו מילייהו בריא דחכמתא, וכבר גילה הקב"ה למשה צירוף בראשית (בראשית א א) תא"ר שב"י, ר"ל עלית למרום שבית שב"י (תהלים סח יט), שהם אורות של כל הנשמות שנרמזין במלת תא"ר, ורמוזים כאן בס"ת בע"ת ההיא לאמ'ר, ס"ת תא"ר, נוטריקון 'תנאים' אמוראים 'רבנים סבראי, והוא סוד גפן שיש בו שלשה שריגים (בראשית מ י), של שם אדני נקרא גפן, שכן יש קל"ג פעמים שם של אדני בתורה כמנין גפן

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף עז/א

משנה הזורק גט לאשתו והיא בתוך ביתה או בתוך חצרה הרי זו מגורשת

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף עז/ב

והיא בתוך ביתה: אמר עולא והוא שעומדת בצד ביתה ובצד חצרה רב אושעיא אמר אפילו היא בטבריא וחצרה בציפורי היא בציפורי וחצרה בטבריא מגורש' והא היא בתוך ביתה ובתוך חצרה קתני הכי קאמר והיא כמי שבתוך ביתה והיא כמי שבתוך חצרה דכיון דחצר משתמרת לדעתה היא מתגרשת לימא בהא קמיפלגי דמר סבר חצר משום ידה אתרבאי ומר סבר חצר משום שליחות אתרבאי לא דכולי עלמא חצר משום ידה איתרבאי מר סבר כידה מה ידה בסמוכה אף חצרה בסמוכה ואידך אי מה ידה בדבוקה אף חצרה בדבוקה אלא כידה מה ידה משתמרת לדעתה אף חצרה המשתמרת לדעתה לאפוקי חצר המשתמרת שלא לדעתה